

"Bu çürümüş kemikleri kim diriltecek." ayetiyle, muhatabın ilâhî kudrete karşı ta'ciz ile meydan okuduğu ifade ediliyor. Bu ince mânâ nasıl ve nereden çıkartılabiliyor?

Hâdisenin önceki seyri nazara alındığında, "Bu çürümüş kemikleri kim diriltecek?!.." ifadesi bir soru değil, bir meydan okumadır. Yani, *"Kimmiş bunları diriltecek?!.. Hayır! Kimse bunları diriltemez. Hiç çürümüş kemikler yeniden dirilip de insan mı olurmuş? Buna nasıl inanılır?"* gibi, inkâr kaynaklı mânâ ve maksatlar için bu cümle sarf edilmiştir.

Ta'ciz, "aciz bırakma" demektir. Burada, "aciz zannetmek, yapmasına akıl erdirememek, o işi imkânsız kabul etmek" mânâsında kullanılmıştır.

Çürümüş kemik parçasını elinde ufalayarak o cümleyi sarf eden şahsın, "kendi dar aklını ve azıcık kuvvetini ölçü alıp, Allah'ın sonsuz kudretini acizlikle itham etmesi, böyle bir işi yapmasının düşünülmemeyeceğini vehmetmesi ve o "kudrete karşı taciz ile meydan okuması" söz konusudur.

Burada çok tuhaf bir tablo sergilenmiştir:

O adam bu sözleri sarf etmekle, gerçekte, *"ölümünden sonra, kendisini kimsenin diriltemeyeceğini"* iddia etmiş oluyor. Hâlbuki, o şahıs henüz hayatta iken kendisini öldürecek kudrete karşı koyamıyor, *"Beni kim öldürecekmiş?!.."* diyemiyor. *Hayatta iken ölümüne karşılamayan bir kimse, öldükten sonra dirilmeye nasıl karşı koyacaktır?!.*